

deringerne og talte noget om, at de Ejendoms-skyldvurderinger, som var foretaget i 1920, var ansat paa en saadan Maade, at man for Tiden beskattede tabte Værdier, idet Ansættelserne var foretaget paa et Grundlag og i en Højde, som ikke længere svarede til de faktiske Forhold. Det er muligt, at Salgspriserne er gaaet saa stærkt ned, at de ikke nu svarer til den Ansættelse, der er foretaget Landet over, men i al Almindelighed tror jeg ikke, det er Tilfældet. Jeg ønsker i øvrigt at understrege den Protest, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) fremsatte imod det ærede Medlems Paastand om, at Skyldraadsformændene havde taget sig Sagerne meget let. Jeg er selv en af disse Formænd, og jeg vil paa deres Vegne slutte mig til denne Protest. Skyldraadsformændene har ved de seneste Ansættelser til Ejendoms-skyld haft saa kort Tid til at gennemgaa og bearbejde det Materiale, som Vurderingsmændene har lagt til Rette for dem, at de har maattet gøre et mægtigt Arbejde for at faa nogenlunde jævne og nogenlunde antagelige Ansættelser paa Grundlag af Vurderingerne. At der muligvis har været enkelte, der har taget sig Sagen let, skal jeg ikke bestride. Det er noget, man kender fra alle Administrationskredse og blandt alle Funktionærer, at ikke alle tager sig deres Ansvar lige højtideligt. Der er brodne Kar i alle Lande, ogsaa indenfor Skyldraadsformændenes Kreds, men det er ikke Bevis for, at det er Regelen.

Bramsnæs: Den ærede Ordfører for Venstre kom tilbage til sine Udtalelser i sit første Foredrag om Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter. Han syntes at være lidt ked af, at jeg havde ment at kunne forstaa af hans Udtalelser, at Venstre nu i højere Grad end tidligere vilde lægge Vægt paa indirekte Skatter. Det synes mig dog ikke, at det ærede Medlems fortsatte Udtalelser om dette Spørgsmaal udslettede dette Indtryk hos mig. Det ærede Medlem talte om, at der var mange ikke nødvendige Udgifter, som man roligt kunde lægge indirekte Skat paa uden at gøre nogen Skade. Det er en ejendommelig Trinrække, der efterhaanden har udviklet sig, med Hensyn til hvad man mener at kunne belægge med indirekte Skat og dog holde Fanen højt som den, der sværger til de direkte Skatters Godhed. En Gang hed det „Luksus-skatte“, og hvad Luksus var, var det naturligvis overordentlig vanskeligt at definere. Saa hed det „unødvendige Udgifter“,

et endnu mere elastisk Begreb, og nu hedder det „ikke nødvendige Udgifter“, et Udtryk, der er endnu vanskeligere at definere. Jeg havde altsaa samme Indtryk som første Gang: at Venstre mener at kunne udvide Omraadet for den indirekte Skat i Stedet for at begrænse det uden dog at behøve at afsvære den gamle Tro paa, at de direkte Skatter er de bedste. Socialdemokratiet følger ikke med i denne Udvikling, søger ikke at udvide Omraadet for de indirekte Afgifter. Det tager den haarde Nødvendighed, hvis den er til Stede i et givet Øjeblik. Men vi er imod den Tendens, der synes at blive stærkere og stærkere, til at sætte indirekte Afgifter i Stedet for den kraftige direkte Beskatning, som har været stærkt fremherskende i Krigsaarene og de følgende Aar. Vi vil ikke være med til at forrykke det Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, som er fremkommet, og give de indirekte Skatter større Raaderum, tværtimod vil vi give dem om muligt mindre Raaderum.

Jeg tillod mig nogle Bemærkninger om Skatteraadens Sammensætning og fremhævede Betydningen af, at de var alsidigt sammensat. Saa vidt jeg har forstaaet, har ingen af de senere Talere modsagt mig deri, men man har aabenbart ment at kunne konstatere, at Skatteraadene i Virkeligheden var alsidigt sammensat. Den ærede Ordfører for Venstre anførte det idylliske Forhold paa Bornholm, hvor man, skønt Øen er et Landbrugsland, ikke desto mindre i væsentlig Grad har Byerhvervene repræsenteret i Skatteraadene. Det er naturligvis et Bevis for, at Landmændene ikke er eneraadende i Skatteraadene paa Bornholm, men det kan være, at denne Ø paa dette som paa adskillige andre Omraader har en Særstilling. Jeg tror ikke, at det er et Vidnesbyrd om, hvorledes Forholdene er hele Landet over. Det Indtryk, at Landbrugs-erhvervet er stærkt repræsenteret i Skatteraadene og enkelte Steder ogsaa har den dominerende Indflydelse, er ikke helt forkert. Det er uheldigt, da det stadig fører til Diskussioner om dette Spørgsmaal, som i Virkeligheden er frugtesløse, saa længe vi ikke naar Kærnen i Spørgsmaalet, nemlig at faa Skatteligningen foretaget af Institutioner, som alle anerkender for at være alsidigt sammensat, saaledes at der ikke er Grund til paa Forhaand at nære Mistillid til dem. Den højtærede Finansminister erklærede, at naar der i Lovforslaget stod med Hensyn til Kvalifikationer for Medlemmer af Lands-overskatteraadet: alle tre Hovederhverv og med Hensyn til Kvalifikationer for Med-